

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoE/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112222994
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112222994.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Palko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX M., právne zastúpenej Mgr. Nikoletou Oktavcovou, advokátkou, so sídlom AK Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorový úrad o sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 18275/2012 pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.709,83 Eur s prísl. o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/2495/2012-22 z 25.11.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) zastavil, na základe návrhu povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zo dňa 14.05.2013.

Povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že oprávneným jej bola na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. 602100214 poskytnutá suma vo výške 800,-Eur. titulom úveru. Rozhodcovský rozsudok ju zaviazal k povinnosti zaplatiť oprávnenému sumu 1.709,83 Eur s príslušenstvom, a v súčasnosti už celková suma pohľadávky oprávneného spolu s príslušenstvom pohľadávky a trovami exekúcie predstavuje sumu 1.709,83 Eur, čo je podľa povinnej v rozpore so zákonom. V súčasnosti celková suma pohľadávky oprávneného, príslušenstva pohľadávky a trov exekúcie predstavuje sumu 6.833,15 Eur. Povinná ďalej vo svojom návrhu uviedla, že zmluva o úvere, na základe ktorej vznikol právny vzťah medzi ňou a oprávneným je zmluvou spotrebiteľskou a vzťahuje sa na ňu právna úprava ochrany spotrebiteľa. Povinná poukázala na formulárovú rozhodcovskú zmluvu, ktorú ako dlžník nepodpísala a nepodpísal ju ani mandatár oprávneného, teda k jej uzavretiu nedošlo. Rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, v ktorom rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy, nie je a nemôže byť relevantným exekučným titulom. Nakoľko rozhodca v rozhodcovskom konaní priznal rozhodcovským rozsudkom plnenie navyše zo zmenkového vzťahu, urobil tak nezákonne, nerešpektujúc ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní. Povinná bola toho názoru, že oprávnený ako dodávateľ sa nachádzal v zvýhodnenom postavení oproti povinnej a ona musela pristúpiť na podmienky vopred pripravené oprávneným. Podľa názoru povinnej rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Exekučný súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie. Je nepochybné, že jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nie je možné exekúciu vykonať. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke materiálnej a formálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.

Exekučný súd po preskúmaní pripojených listinných dôkazov, najmä zmluvy o úvere, rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovského rozsudku zistil nasledovné: oprávnený a povinná uzavreli dňa 06.09.2010 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnej úver vo výške 800,- Eur. Povinná sa zaviazala úver spolu s poplatkom vo výške 772,- Eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 131,-Eur počnúc dňom 20.09.2010. Spolu s so zmluvou o úvere bola medzi oprávneným a povinnou uzatvorená aj rozhodcovská zmluva. Okresný súd skonštatoval aj napriek tvrdeniu povinnej, že k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy nedošlo, z predloženého listinného dôkazu vyplýva, že rozhodcovská zmluva uzatvorená bola, pretože na predloženej rozhodcovskej zmluve sa podpis povinnej aj podpis oprávneného nachádzajú.

Zmluvu o úvere uzavretú medzi oprávneným a povinnou 06. 09. 2010, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku, vyhodnotil súd ako spotrebiteľskú zmluvu (typovú, formulárovú, adhéznu). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch s vopred neurčitým počtom spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú, zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Oprávnený mal v danom zmluvnom vzťahu postavenie dodávateľa a povinná postavenie spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale ju možno označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť tzv. neprijateľné podmienky na ochranu slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Rozhodcovská zmluva, hoci uzavretá na samostatnom tlačive, má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej oprávneným pri uzatváraní zmlúv o úvere so spotrebiteľmi. Oprávnený ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán

Dojednanie rozhodcovskej doložky v posudzovanom právnom vzťahu je právnym úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je sankcionovaný absolútnou neplatnosťou a súd na absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu prihliada ex offo. Nakoľko teda rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky bola dojednaná neplatne, rozhodcovský súd nemal právomoc predmetný majetkový spor medzi účastníkmi exekučného konania rozhodnúť. Exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný v každom štádiu exekúcie skúmať, či exekučný titul bol vydaný orgánom vybaveným právomocou na vydanie takéhoto rozhodnutia. Ak takáto právomoc chýba, ide o právny akt nulitný. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň tak, akoby neexistoval. Z uvedeného dôvodu rozhodcovský rozsudok nenadobudol formálnu a materiálnu vykonateľnosť a teda sa ani nestal spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Výkon rozhodnutia môže byť vedený len vtedy, keď je určený vykonateľným exekučným titulom. Existencia takéhoto titulu je materiálным predpokladom každého výkonu. Ak neexistuje potrebný titul je výkon neprípustný. V predmetnej veci je právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie založená na absolútne neplatnom právnom úkone, neprijateľne dojednanej rozhodcovskej zmluve, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že ide o exekučný titul, ktorý vydal orgán na to nepríslušný, na podklade ktorého nie je možné exekúciu vykonať a podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu sa oprávnený odvolal. Prípustnosť odvolania odvodzoval od § 45 ods. 3 v spojení s § 45 ods. 2 a § 45 ods.1 písm. b/ a c/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) a uplatnil odvolacie dôvody

podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) s tvrdením existencie väd vyplývajúcich z § 221 ods. 1 O. s. p., nedostatočne zisteného skutkového stavu pre nevykonanie náležitého dokazovania a nesprávneho právneho posúdenia veci. Exekučný súd podľa názoru oprávneného porušil právo oprávneného na spravodlivé súdne konanie, keď ho ako účastníka exekučného konania neinformoval o svojich úvahách o neprijateľnej zmluvnej podmienke, stranám sporu sa neumožnilo vyjadriť k podstate námietky o neuplatniteľnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky a nevykonával prejednanie veci za účasti strán a vynechal dokazovanie. Súd neupozornil ani povinného, že rozhodcovskú doložku hodlá posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a nevyzval ho na podanie vyjadrenia k tejto skutočnosti, najmä, nezisťoval jeho úmysel namietat' nekalý a nezáväzný charakter tejto podmienky. V štádiu exekučného konania po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie už nie je možné, aby súd posudzoval platnosť rozhodcovskej doložky a na takéto posúdenie viazal zastavenie exekúcie. Zastavenie exekúcie z takéhoto dôvodu je nezákonné. Súd konal v rozpore s právom Európskej únie, ak vylúčil možnosť aplikovateľnosti niektorej neprijateľnej podmienky bez toho, aby upozornil spotrebiteľa a počkal na to, či spotrebiteľ dá najavo, že zamýšľa uplatniť jej neprijateľnosť, ako aj bez toho, aby o svojom zámere a zámere spotrebiteľa v rámci zásady kontradiktórnosti a zásady rovnosti zbraní informoval oprávneného a umožnil mu vyjadriť sa s cieľom ovplyvniť výsledok konania. Exekučný súd sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok bez zákonného zmocnenia. Oprava rozhodnutí rozhodcovských súdov je časovo limitovaná zákonom prostredníctvom § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní tak, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania. Stanovením časového limitu sledoval Zákon o rozhodcovskom konaní zabezpečiť právnu istotu v tom smere, aby sa po uplynutí tejto lehoty nezasahovalo do nadobudnutých práv a uložených povinností rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Potom je neopodstatnené, aby exekučný súd mohol kedykoľvek bez časového obmedzenia vstupovať do právnych vzťahov založených týmto rozsudkom. Zákonodarca priznal všeobecným súdom právomoc posudzovať zákonnosť rozhodnutí rozhodcovských súdov iba v rámci konania o zrušení rozhodcovského rozsudku. V exekučnom konaní nie je súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd je podľa § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona o rozhodcovskom konaní oprávnený skúmať len to, či plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom je v súlade s dobrými mravmi, ale nie otázku súladu rozhodcovskej doložky s dobrými mravmi. Právny poriadok neumožňuje exekučnému súdu skúmať otázku platnosti rozhodcovskej doložky. Ani záver okresného súdu, že rozhodcovská doložka nebola platne dojednaná, nepovažuje oprávnený za správny. Rozhodcovská doložka dáva účastníkom konania možnosť voľby, či sa obrátia na rozhodcovský súd alebo na riadny súd. Nie je správny názor okresného súdu, že rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd nesprávne podriadil zmluvu o úvere uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka pod režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Povinný v zmluve o úvere súhlasil so zmluvnými podmienkami vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, preto súd nemal dôvod dohodnutú výšku úrokov na 0,25 % denne vyhodnotiť ako neprímeranú v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. V exekučnom konaní nie je súd oprávnený z úradnej povinnosti vysloviť neprípustnosť exekúcie začatej na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu.

Pre prípad, že by odvolací súd argumenty oprávneného v odvolaní o nemožnosti zastavenia exekúcie neakceptoval, navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie podať v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie návrh na posúdenie prejudiciálnych otázok v znení:

1. Má sa ustanovenie písm. q) ods. 1 prílohy smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že za každých okolností zakazuje rozhodovať spory v rámci spotrebiteľských zmlúv na základe rozhodcovskej doložky prostredníctvom rozhodcovských súdov?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je možné ustanovenie písm. q) ods. 1 prílohy smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že mu neodporuje uzatvorenie takej rozhodcovskej doložky, ktorá ustanovuje, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy (vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie) budú riešené a) pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý vykonáva svoju činnosť na základe zákona a voči jeho rozhodnutiu možno podať žalobu o zrušenie všeobecnému súdu podľa zákona, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde,

alebo b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde s tým, že ak ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvazovaciu podmienku rozhodcovskej doložky, čo však neplatí, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu?

3. Je v súlade s čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ také rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktoré aplikujú vnútroštátne procesné a aj hmotnoprávne ustanovenia s odkazom na smernicu 93/13/EHS zabráni vymožitelnosti reálnej pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi?

Povinná sa k odvolaniu oprávneného vyjadri prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 31.01.201, s dôvodmi podaného odvolania sa povinná nestotožnila, napadnuté rozhodnutie považovala za právne akceptovateľné, vo výroku vecne správne a riadne a presvedčivo odôvodnené a navrhla odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne podľa § 219 O. s. p..

Rozhodnutie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Zákonný sudca okresného súdu vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu s uvedením, že odvolaniu oprávneného nemieni vyhovieť (§ 374 ods. 4 OSP).

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP, postupom podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vo veci správne rozhodol. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu je presvedčivé a vyčerpávajúcím spôsobom tak, ako ukladá ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 OSP, uvádza skutočnosti a dôkazy, z ktorých okresný súd pri rozhodovaní vychádzal, akými úvahami sa súd riadil a ako vec skutkovo a právne posúdil.

Oprávnený tvrdí, že súd, ktorý pred zastavením exekúcie nevykonal žiadne dokazovanie a nenariadil pojednávanie, odňal účastníkom možnosť konať pred súdom a porušil ich právo na spravodlivý súdny proces. Oprávnený tvrdí, že súd nerešpektoval zákonný príkaz na verejné prejednanie veci.

K odňatiu možnosti konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces vyplývajúceho z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd malo podľa názoru oprávneného dôjsť aj tým, že exekučný súd bez námietky povinného skúmal, či rozhodcovské konanie sa uskutočnilo na základe platnej uzavretej rozhodcovskej zmluvy a že súd prvého stupňa exekúciu zastavil, hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Ex offo prieskumom rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) súd naplňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach (napr. 6Cdo 1/2012, 5 M Cdo 4/2012) opakovane uviedol, že „ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, čo znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Povinnosť súdu aj bez návrhu skúmať platnosť rozhodcovskej doložky, od ktorej odvodzoval rozhodcovský súd svoju právomoc rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, možno podľa názoru najvyššieho súdu vyjadreného v uznesení 5 M Cdo 4/2012 z 29. 04. 2013 podprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti ktorému je uplatňovaný nejaký nárok. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvý krát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku.“ Týmto slovom odmietol najvyšší súd názor Generálneho prokurátora o nemožnosti exekučného súdu skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní bez námietok spotrebiteľa.

Okresný súd správne posúdil povahu rozhodcovskej zmluvy (doložky) uzatvorenej podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní dňa 06.09.2010 súčasne so zmluvou o úvere č. J. z rovnakého dňa. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi, budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu formálne neodporuje zákonu, ale svojimi dôsledkami sleduje obchádzanie zákona, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka). Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnováha spočíva v tom, že spotrebiteľ pri podaní žaloby má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by konanie začalo na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je touto rozhodcovskou doložkou nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Exekučný súd má povinnosť v každom štádiu konania exekúcie skúmať, či bol exekučný titul vydaný orgánom vybaveným právomocou na vydanie takéhoto rozhodnutia. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu konať vo veci a rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinným. Rozhodcovský rozsudok vydaný bez právomoci rozhodcovského súdu nie je vykonateľným exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku a na základe ničotného aktu nemôže byť vedená exekúcia. Exekučný súd exekúciu zastavil z dôvodu neexistencie formálnej aj materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu.

Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutí o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Súdny dvor Európskej únie má podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú a) výkladu zmlúv, b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie, ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol. Ak sa táto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie. Túto povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t. j., že vnútroštátny súdny orgán má vždy za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci CILFIT, C-283/81 sa článok 177 tretí odsek zmluvy EHS (teraz článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) má vykladať v tom zmysle, že súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je povinný obrátiť sa na Súdny dvor, ak sa v spore pred týmto súdom položí otázka týkajúca sa práva Spoločenstva s výnimkou prípadov, keď skonštatuje, že položená otázka nie je relevantná alebo Súdny dvor už podal výklad sporného ustanovenia Spoločenstva alebo že správne uplatnenie práva Spoločenstva je také jednoznačné, že neexistujú o tom rozumné pochybnosti, pričom existenciu tejto možnosti treba posúdiť na základe charakteristík práva Spoločenstva, osobitných ťažkostí spojených s jeho výkladom a nebezpečenstva rozdielnej judikatúry v rámci Spoločenstva. Okresný súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení na základe vnútroštátneho práva § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, rozhodnutie exekučného súdu nie je založené na aplikácii alebo interpretácii práva Európskej únie, preto neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by malo byť vyhovieť návrhu oprávneného na prerušenie konania a predloženie

prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie. Návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. bol z tohto dôvodu zamietnutý.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.